

Langø landskapsvernområde

Langø landskapsvernområde er et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

Verneverdiene i området er nært knyttet til landbruksdriften. Langøs småskala kulturlandskap holdes i hevd nettopp av øyas gårdsbruk, der husdyrbeite på innmark og i utmark har svært lang tradisjon.

Landskapsvernområdet omfatter også et gruntvannsområde som på en spesielt god måte viser hvordan oppgrunning og landheving foregår. Vannfugler bruker området som raste- og beiteområde.

I tilknytning til et oppkomme av vann vokser den nasjonalt sjeldne og utrydningstruede arten buesøtgress. Dette er et halvmeter høyt gress som vokser på fuktige steder noen få steder i Sørøst-Norge. Vestfold er kjerneområde for arten. Langø er også voksested for sjeldne og truede arter av sopp.

I Sandsund er det et sted som heter Kjølhal. Her ble seilskuter fortøyd og kjølhalt. Når en båt blir kjølhalt, blir den ved hjelp av taljer krenget, slik at kjølen og bunnen blir klar av vannet. Dette var nødvendig når skuter skulle bli reparert og vedlikeholdt.

Fra broen over til Langø har allmennheten rett til å ferdes nordover langs stranda, frem til den gamle brygga nordøst på øya. Herfra gikk tidligere ferge fra Stokkesiden over til Veierland. Veierland tilhørte frem til 1965 Stokke kommune, men har siden tilhørt Notterøy.

Langø er et viktig stoppested for beite og hvile. Her grågjess i stort antall. ▼

